Презентація на тему:

«Комп'ютерна етика»

Виконав
Студент 1 курсу
Групи КН-15
Семенченко Андрій

В найзагальнішому сенсі комп'ютерна етика займається дослідженням поведінки людей, що використають комп'ютер, на основі чого виробляються відповідні моральні приписи й своєрідні норми етики. Саме вживання терміну «комп'ютерна етика» досить умовне, ця дисципліна дуже молода, вона з'явилася на межі 70-х — 80-х рр. XX сторіччя, і поряд з нею вживаються такі терміни, як «інформаційна етика», «кіберетика».

Комп'ютерна етика являє собою область міждисциплінарного дослідження й включає розгляд технічних, моральних, юридичних, соціальних, політичних і філософських питань. Проблеми, аналізовані в ній, умовно можна розділити на кілька групи:

- **проблеми, пов'язані з розробкою моральних кодексів для комп'ютерних професіоналів і простих користувачів;**
- **проблеми захисту прав власності, авторських прав, права на особисте життя й волю слова стосовно області інформаційних технологій;**
- **група проблем, пов'язаних з появою комп'ютерних злочинів, визначенням статусу, тобто переважно правові проблеми**

Основні проблеми

Основними проблемами етики у сфері інформаційних технологій є:
— інформаційна та комунікаційна приватність;
—етичність поведінки в Інтернеті;
— інтелектуальна власність;
—соціально-правові проблеми інформаційно- комунікаційних технологій;
ідальні

Принципи комп'ютерної етики

1. Таємниця приватного життя— право людини на автономію й волю в приватному житті, право на захист від вторгнення в неї органів влади й інших людей;
2. Точність — дотримання норм, пов'язаних з точним виконанням інструкцій для експлуатації систем і обробці інформації;
3. Приватна власність— недоторканність приватної власності — основа майнового порядку в економіці. Проходження цьому принципу означає дотримання права власності на інформацію й норм авторського права;
4. Доступність — право громадян на інформацію, її доступність у будь-який час і в будь-якому місці.

Кодекс комп'ютерної етики

На основі етичних стандартів, використовуваних у кодексах, «Міжнародна федерація з інформаційних технологій» (IFI) рекомендувала прийняти кодекси комп'ютерної етики:

- **не використовувати комп'ютер з метою шкоди іншим людям;**
- **не створювати перешкод і не втручатися в роботу інших користувачів комп'ютерних мереж;**
- **не користуватися файлами, не призначеними для вільного використання;**

Кодекс комп'ютерної етики

- не використовувати комп'ютер для поширення помилкової інформації;
- не використовувати крадене програмне забезпечення;
- не привласнювати чужу інтелектуальну власність;
- не використовувати комп'ютерне устаткування або мережеві ресурси без дозволу або відповідної компенсації;
- думати про можливі суспільні наслідки програм, які Ви пишете, або систем які Ви розробляєте;
- використовувати комп'ютер із самообмеженнями, які показують Вашу люб'язність і повагу до інших людей.
- не використовувати комп'ютер для злодійства;

Кодекс розробників

— не виробляти, не копіювати і не використовувати програмні і технічні засоби інформатики і телекомунікацій без дозволу (ліцензії власника/виготівника або правовласника) і не придбані на законних підставах;
— не порушувати законодавство про охорону інтелектуальної власності і визнані норми авторського права на програмні засоби і бази даних;
— не порушувати таємниці передачі повідомлень, не практикувати розкриття інформаційних систем і мереж передачі даних;
— не використовувати найменування та абревіатури інших фірм, компаній і організацій без їх згоди.

«Хакерська етика»

Налічується величезна кількість визначень поняття «хакер». Ерік Реймонд, один з авторів, що розвивають і пропагують цей напрямок в етиці, у своєму «Новому словнику хакера» приводить вісім визначень, основні з яких наступні:

- програміст, якому вивчення тонких і не очевидних можливостей системи робить величезну приємність, ;
- програміст-фанатик або просто програміст, якому практичне програмування доставляє незрівнянно більше задоволення, ніж теоретизування на комп'ютерні теми;
- експерт або фанат у будь-якій області, наприклад, «астрономічний хакер» або «хакер-ботанік»;
- чоловік, якому рішення складних завдань доставляє величезну насолоду; той, хто любить діяти в обхід загальноприйнятих правил і обмежень.

Хакер

Ха́кер (англ. Hacker) — особа, що намагається отримати несанкціонований доступ до комп'ютерних систем, як правило з метою отримання секретної інформації. Також на слензі вживається у значенні — досвідчений комп'ютерний програміст або користувач.

Хакерський рух

Умовами формування і розвитку хакерського руху в Україні є:
— високий рівень безробіття серед випускників технічних вищих закладів освіти, де викладають поглиблені знання з комп'ютерного програмування;
— невідповідність орієнтації при масовій підготовці спеціалістів у вищих навчальних технічних закладах сучасним суспільним ринковим економічним відносинам;
— низький рівень правової культури населення щодо суспільної небезпеки комп'ютерних злочинів.